

[Lynnerup Nielsen.]

har ret, så er forholdet dog til syvende og sidst dette, at man har fundet ud af, at brændselshjælpen har nok ligget så fast og i et sådant leje, fordi det ene parti lægger det ene i aftalen og det andet parti det andet. Det ærede medlem hr. Lorentzen — og for den sags skyld også det ærede medlem hr. Aage Fogh — har den opfattelse, at der ikke må rejses spørgsmål om ekstra ydelser til arbejdsløhedskasserne; nu måtte tilskuddene være af en sådan størrelse, at de måtte kunne klare dagen og vejen. Det viser sig imidlertid, at der ikke er muligheder og ikke har været muligheder med den ledighed, som har været i vinter, for at kunne klare vanskelighederne. Selvom der blev ydet visse tilskud gennem loven af 27. maj 1950, har det ikke været muligt at holde kontingenterne på det niveau, de lå på, men man har måttet forhøje dem i en sådan grad, at byrderne føles tungt af de forsikrede.

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: Det ærede medlem hr. Strøm sagde fornylig, at det under forhandlingerne i fjor ville have været rimeligt, om man — herunder altså jeg — udtrykkelig havde gjort opmærksom på, at brændselshjælpen var inkluderet i ens betragtninger. Jeg må sige, at jeg betragter spørgsmålet brændsel på samme måde som spørgsmålet mad. Der er en masse livsfornödenheder for de arbejdsløse, som ikke direkte er inkluderet i arbejdsløshedslovens bestemmelser, og derfor var det min bestemte forudsætning, at brændslet måtte gå ind under de samme betragtninger. Man kan diskutere, hvad forudsætningerne var, men det er i virkeligheden spørgsmål om en forskellig opfattelse. Jeg vil tilføje, at hvis det ærede medlem hr. Strøm mener, det er nødvendigt, at brændselshjælpen bliver indarbejdet i arbejdsløshedsloven, er jeg villig til forhandling herom og villig til at forhandle om et økonomisk grundlag, som kan bæres af arbejdsløhedskasserne, men den ordning, vi har nu, anser jeg for at være den dårligst mulige, idet man fra politiske partiers side mener det politisk klogt og opportunt ved enhver lejlighed at stille med særforslag. Når kommunisterne i fjor ikke kunne stemme for de 30—40 mill. kr., smager det af partipolitisk agitation, at de nu kommer stikkende med et forslag om 10 mill. kr., som de ved de ikke kan få gennemført. I fjor, da vi gennemførte noget, der virkelig betød noget, var de ikke hjemme.

(Kort bemærkning).

Strøm: Det var jo en venlig tale, den højtærede arbejds- og socialminister holdt, idet han ville give det udseende af, at jeg ikke er at finde hjemme, når talen er om eventuelt at arbejde brændselshjælpen ind i arbejdsløhedsforsikringen. Hvis den højtærede arbejds- og socialminister vil være medvirkende til at gøre det på samme vilkår som dem, hvorunder arbejdsløhedskasserne fik lejlighed til at give deres medlemmer brændselshjælp sidste år, er jeg til tjeneste, men det vil den højtærede minister ikke. Men det er altså ikke mig, der kommer og prøver på at fremsætte noget nyt. Sidste år blev der gennemført en brændselshjælp for arbejdsløhedsforsikrede, hvorved staten ekstra gav de økonomisk dårligst stillede arbejdsløhedskasser 6 mill. kr., for at de kunne yde brændselshjælp. Vil den højtærede arbejds- og socialminister være med til noget sådant nu? Nej, den højtærede minister vil eventuelt være med, hvis arbejdsløhedskasserne selv vil betale deres andel deraf, men når kontingentet på nuværende tidspunkt er af en sådan højde, at mange har yderst vanskeligt ved at klare det, er vi betænkelige ved at gennemføre en brændselshjælp, som arbejderne selv skal betale. Det er spørgsmålet. Kunne vi finde en form, hvorunder den højtærede arbejds- og socialminister vil være med til, at der ydes et ekstraordinært beløb til en brændselshjælp i henhold til arbejdsløhedsforsikringen, er vi sandelig til tjeneste, men ikke hvis det kun er arbejderne, der skal betale.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Det forholder sig fuldkommen rigtigt, som det ærede medlem hr. Strøm har refereret, at jeg mener, at brændselshjælpen selvfølgelig må indarbejdes på forsikringsmæssig basis i arbejdsløshedslovgivningen. Nu siger det ærede medlem, at så måtte kontingenterne stige, og de er i sandhed på bristepunktet eller så højt oppe nu, at man — således forstod jeg det ærede medlem — havde visse betænkeligheder derved. Jeg tør nok sige, at hvis man går forhandlingerne omkring maj måned forrige år igennem, vil man se, at det var en udtrykkelig betingelse for forliget, at kontingentet skulle stige, og det ligger jo også således — og jeg er kun glad ved, at det ærede medlem refererede den skrivelse, som jeg også er i besiddelse af —, at det ærede medlem som minister selv har understreget, at der måtte føres en kontingentpolitik, som sigtede på en kontingentforhøjelse indenfor de arbejds-